

[Hasle.]

at de ligesom forudsætter, at Folketingets Flertal er i Modsætning til Regeringen. De stammer fra den gamle Tid, da Regeringen givet var en aristokratisk Regering, som man maatte vente kunde komme i Konflikt med Folketingets Flertal. Derfor sikrede Grundloven Folketingets Flertal, der forudsattes at være i Modsætning til Regeringen, paa en Række Omraader, f. Eks. ved § 56 om Rigsdagsmænds Immunitet, men den har ganske overset, at det Tilfælde kunde indtræde, at Regeringen var i Overensstemmelse baade med Folketingets og Landstingets Flertal. Det er den Situation, som nu foreligger, og som maa tages i Betragtning ved en Forfatningsændring. Nu er det ikke Beskyttelse for Folketingsflertallet mod en vilkaarlig Regering, der kræves. Nej, nu er det Beskyttelse for Mindretallene, som er Trumf i det Spil, der skal spilles.

Der kunde jo ogsaa være Grund til at overveje Indsættelse af andre Bestemmelser i Grundloven end netop Frihedsbestemmelserne. Jeg kunde f. Eks. tænke mig, at man indsatte en Bestemmelse om, at det i Danmark ikke ved simpel Lov kunde paalægges Folk at betale Skat af deres Skat. Jeg var ikke særlig betrygget ved det Svar, som den højtærede Finansminister angaaende dette Spørgsmaal gav det ærede Medlem Hr. Christmas Møller forleden Dag. Jeg finder, at det var saa uklart, saa usikkert, at der kunde være særdeles god Grund til at faa fastslaaet i Grundloven, at noget saadant ikke kan lade sig gøre.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Steen, der baade første og anden Gang han havde Ordet under denne Debat, talte om Samarbejde, Samarbejde mellem Regeringen og dens Partier og Oppositionspartierne her i Tinget. I og for sig er der maaske mange, der vil synes, at det er et underligt Tidspunkt, det ærede Medlem rejser dette Spørgsmaal paa, nu da Regeringspartierne har al Magten her i Landet, ja, hvor vi vel nok, naar vi ser paa Stemmetal og Mandater i Tingene, maa sige, at vi har den stærkeste Regering, vi nogen Sinde har haft; men ud fra en politisk, jeg kan ogsaa sige ud fra en menneskelig, Betragtning forstaaer jeg naturligvis godt, at ogsaa Regeringspartierne kan rejse dette Spørgsmaal, for det er jo saa naturligt for dem, der har vundet al Magten og alt det, de vilde have, at sige til de andre: Skal vi nu ikke lade være med at slaas, for det er jo dog saa hyggeligt, som det er i Øjeblikket; vi har Regeringsmagten, Æren

og Riget, og I er i Opposition, skal vi nu ikke lade være med at slaas, saadan gaar det jo udmærket! Det havde været mere betryggende, om det ærede Medlem havde fremsat disse Udtalelser, da han var i Opposition.

Naar det ærede Medlem paakalder Samarbejde, maa jeg sige, at Samarbejde har vi jo haft, lige til det ærede Medlem og hans Parti og Socialdemokratiet erobrede Flertallet i Landstinget. Det var ikke særlig tilfredsstillende for Oppositionspartierne, men med den Praksis, som var skabt gennem de to sidste Folketingsvalg, hvor der var holdt Valg om Valutacentralen, og hvor det ærede Medlem Hr. Christmas Møller paa det konservative Partis Vegne erklærede, at for et Folketingsvalg vilde den konservative Gruppe i Landstinget bøje sig, var der skabt Mulighed for et Samarbejde, selv hvor Meningerne stod saa skarpt mod hinanden, at de ikke kunde forliges. Men det ærede Medlem Hr. Steen og hans Partifæller var jo dette Samarbejdes voldsomme Modstandere, de løb Storm paa Landstinget, de løb Storm paa Samarbejdet i Danmark; det var jo det, de gjorde. Det ærede radikale Parti og Socialdemokratiet har aldeles ingen Adkomst til nu at ville være Fordragelighedens, det stilfærdige danske Sindelags Talsmænd, i Gerning har de været det stik modsatte. Hvordan var det, da de ærede Partier var i Opposition, var det da Venskabets fremstrakte Haand til Regeringen? Nej, det var en hadsk, ubarmhjertig og usaglig Kampagne rejst mod Regeringen, det er jo Sandheden. Og da de ærede Medlemmer vandt Flertal i Folketinget og derved kunde danne Regering, var det saa deres Tanke: Nu kan vi faa et Samarbejde med de andre Partier gennem Landstinget? Ikke et Øjeblik faldt det de Herrer ind. Væk med Landstinget! Det var det, der var det fremherskende for de ærede Medlemmer. Det ærede Medlem Hr. Steen indrømmer nu i sin Tale, at de Kredse, som slutter sig til Venstre og Det konservative Folkeparti, har Krav paa at blive hørt.

Det havde været bedre, om det ærede Medlem havde fremsat den Anskuelse, da vort Parti havde Flertallet i Landstinget, for det kan jo ikke være det ærede Medlems Mening, at Partierne Venstre og de Konservative skal møde som Supplikanter over for den Regering, som har tilkæmpet sig al Magten her i Landet. Det kan vel heller ikke være Meningen, at alle principielle Spørgsmaal af nogen Interesse skal afgøres af Flertallet, og at det saa overlades til os